

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 47/18

Luxembourg, 17. april 2018

Sodba v združenih zadevah C-316/16 in C-424/16
B/Land Baden-Württemberg in Secretary of State for the Home
Department/Franco Vomero

Upravičenost do povečane stopnje varstva pred izgonom je med drugim odvisno od pogoja, da ima zadevna oseba pravico do stalnega prebivališča

Zahteva po „prebivanju v državi članici gostiteljici preteklih deset let“, s katero je pogojeno tudi ta povečana stopnja varstva, je lahko izpolnjena, če je mogoče s celovito presojo položaja državljana ugotoviti, da ne glede na njegovo prestajanje zaporne kazni integracijske vezi, ki ga povezujejo z državo članico gostiteljico, niso bile pretrgane.

V skladu z Direktivo o prostem gibanju in prebivanju¹ državljani Unije, ki so v državi članici, ki ni njihova država članica (država članica gostiteljica), nepretrgano pet let zakonito prebivali, pridobijo pravico do stalnega prebivališča v tej državi. V teh okoliščinah država članica gostiteljica ne sme sprejeti odločbe o izgonu državljana Unije, ki je pridobil pravico do stalnega prebivališča na njenem ozemlju, razen če obstajajo „resni razlogi v zvezi z javnim redom ali javno varnostjo“.

Poleg tega je državljan Unije, ki je v državi članici gostiteljici prebival „preteklih deset let“, upravičen do še višje stopnje varstva, saj je mogoče sprejeti odločbo o njegovem izgonu samo, če to temelji na „nujnih razlogih javne varnosti“.

Zadeva C-424/16 Vomero

Italijanski državljan Franco Vomero se leta 1985 preselil v Združeno kraljestvo z ženo, ki je britanska državljanica. Par se je leta 1998 razšel. F. Vomero je torej zapustil skupno bivališče in se nato preselil k E. M.

F. Vomero je 1. marca 2001 ubil E. M. Leta 2002 je bil obsojen na osemletno zaporno kazen zaradi uboja. Na prostost je bil izpuščen julija 2006.

Britanski minister za notranje zadeve (Secretary of State for the Home Department) je z odločbo z dne 23. marca 2007, ki je bila potrjena 17. maja 2007, odredil izgon F. Vomera v skladu z uredbo Združenega kraljestva o priseljivanju iz leta 2006. F. Vomero je bil zaradi izгона pridržan do decembra 2007.

Supreme Court of the United Kingdom (vrhovno sodišče Združenega kraljestva), ki odloča o tem sporu, meni, da F. Vomero ni pridobil pravice do stalnega prebivališča, preden je bil zoper njega sprejet ukrep izгона. Vendar to sodišče ugotavlja, da je F. Vomero na ozemlju Združenega kraljestva prebival od 3. marca 1985, na podlagi česar se sprašuje, ali je mogoče sklepati, da je v tej državi članici prebival „preteklih deset let“ v smislu Direktive, tako da bi bil morda lahko upravičen do povečane stopnje varstva pred izgonom.

Supreme Court of the United Kingdom Sodišče v bistvu sprašuje, ali mora državljan Unije, da je lahko upravičen do povečane stopnje varstva pred izgonom, nujno pridobiti pravico do stalnega prebivališča. Če bi bil odgovor Sodišča nikalen, Supreme Court Sodišče prosi za razlago izraza

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

„preteklih deset let“ in zlasti za odločitev, ali je mogoče obdobja odsotnosti in prestajanja zaporne kazni šteti za obdobja prebivanja pri izračunu obdobja teh desetih let.

Zadeva C-316/14 B

B je grški državljan, rojen leta 1989. Leta 1993 je po ločitvi staršev z materjo prišel v Nemčijo. Ta je v tej državi članici delala od njunega prihoda in ima poleg grškega tudi nemško državljanstvo.

B je razen krajših obdobj počitnic in kratkega obdobja dveh mesecev, v katerem ga je oče odpeljal v Grčijo, od leta 1993 neprekinjeno prebival v Nemčiji.

B je leta 2013, oborožen s pištolo z gumijastimi naboji, napadel igralnico, da bi si priskrbel denar. B je bil obsojen na pet let in osem mesecev zavora.

Prefektura v Karlsruheju je z odločbo z dne 25. novembra 2014 ugotovila, da je B izgubil pravico do vstopa in prebivanja v Nemčiji.

B je zoper to odločbo vložil tožbo. Trdi, da je, ker je v Nemčijo prebival od svojega tretjega leta, ne da bi bil povezan z Grčijo, upravičen do povečane stopnje varstva pred izgonom iz Direktive. Poleg tega meni, da kaznivo dejanje, ki ga je storil, ne pomeni „resnih razlogov v zvezi z javno varnostjo“ v smislu Direktive.

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (višje upravno sodišče dežele Baden-Württemberg, Nemčija), ki odloča o sporu, meni, da dejanja, ki ga je storil B, ni mogoče šteti za nujni razlog javne varnosti v smislu Direktive. S tega vidika bi bil lahko B upravičen do povečane stopnje varstva pred izgonom. Vendar se Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg sprašuje, ali bi bilo mogoče B priznati to varstvo, saj je od 12. aprila 2013 v zaporu. V teh okoliščinah sprašuje Sodišče, ali sta trajna naselitev državljana Unije v državi članici gostiteljici in neobstoj kakršne koli vezi z državo članico njegovega državljanstva zadostna vidika za ugotovitev, da je zadevna oseba upravičena do povečane stopnje varstva v smislu Direktive.

V današnji sodbi je Sodišče najprej opozorilo, da Direktiva določa, da se varstvo pred izgonom postopoma povečuje glede na stopnjo vključenosti zadevnega državljana Unije v državo članico gostiteljico. Medtem ko je tako lahko državljan, ki ima pravico do stalnega prebivališča, izgnan iz „resnih razlogov v zvezi z javnim redom ali javno varnostjo“, je mogoče državljana, ki lahko dokaže prebivanje preteklih deset let, izgnati le iz „nujnih razlogov javne varnosti“. Sodišče je zato ugotovilo, **da je državljan Unije do te povečane stopnje varstva, povezane s desetletnim prebivanjem v državi članici gostiteljici, upravičen le, če je prej izpolnil pogoj za priznanje nižje stopnje varstva, ki je, da ima pravico do stalnega prebivališča po desetih letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v tej državi članici.**

Po mnenju Sodišča je ta razlaga potrjena tudi s tem, da je Direktiva določila postopni sistem v zvezi s pravico do prebivališča v državi članici gostiteljici. Po tem sistemu je priznanje pravice do prebivanja v državi članici gostiteljici za obdobje, daljše od treh mesecev, odvisno od več pogojev, med drugim od pogoja, da mora biti državljan ekonomsko aktiven, da ne bi postal nesorazmerno breme za sistem socialne pomoči v državi članici gostiteljici. Če je državljan Unije nepretrgano pet let zakonito prebival na ozemlju države članice gostiteljice, pridobi pravico do stalnega prebivališča in zato zanj ti pogoji ne veljajo več. Iz tega izhaja, da je mogoče državljana Unije, ki ni pridobil pravice do stalnega prebivališča, izgnati z ozemlja države članice gostiteljice, če postane nesorazmerno breme za sistem socialne pomoči.

Sodišče je torej razsodilo, da državljan Unije, zoper katerega je mogoče, če nima pravice do stalnega prebivališča, sprejeti ukrepe izгона, če postane nesorazmerno breme, ne more biti hkrati upravičeno do znatno povečane stopnje varstva, ki ga določa Direktiva, v skladu s katerim je lahko njegov izgon dovoljen le iz „nujnih razlogov“ javne varnosti.

Sodišče je nato preučilo **metodo za izračun obdobja, ki ustreza „preteklim desetim letom“**, za namene Direktive. Navedlo je, da je treba obdobje desetletnega prebivanja izračunati za nazaj in da mora biti tako obdobje načeloma neprekinjeno. Vendar je poudarilo, da v Direktivi niso

navedene okoliščine, ki bi lahko povzročile prekinitev obdobja desetletnega prebivanja za namene pridobitve pravice do povečane stopnje varstva. Sodišče je torej s sklicevanjem na svojo sodno prakso razsodilo, da **je treba sistematično opraviti celovito presojo položaja zadevne osebe v trenutku, ko se postavi vprašanje izгона.**

Pri tej celoviti presoji morajo nacionalni organi upoštevati vse upoštevne vidike obravnavanega primera in preveriti, ali obdobja odsotnosti iz države članice gostiteljice pomenijo preselitev središča njenih osebnih, družinskih ali poklicnih interesov v drugo državo.

Glede obdobja prestajanja zaporne kazni je Sodišče razsodilo, da je treba za ugotovitev, ali so taka obdobja povzročila pretrganje integracijskih vezi, ki so bile predhodno stkanе z državo članico gostiteljico, opraviti celovito presojo položaja zadevne osebe prav v trenutku, v katerem se postavi vprašanje izгона. **Sodišče je tako ocenilo, da odvzem prostosti zadevni osebi v državi članici gostiteljici ne pretrga avtomatično integracijskih vezi, ki jih je oseba stkala s to državo, in ji s tem zato tudi ni avtomatično odvzeta povečana stopnja varstva.**

Poleg tega je Sodišče pojasnilo, da je treba pri celoviti presoji položaja zadevne osebe **upoštevati trdnost integracijskih vezi, stkanih z državo članico gostiteljico pred začetkom prestajanja zaporne kazni, naravo kaznivega dejanja, okoliščine, v katerih je bilo to kaznivo dejanje storjeno, in osebno obnašanje osebe med prestajanjem zaporne kazni.** Glede tega Sodišče poudarja, da socialna reintegracija državljana Unije v državi, v katero je resnično vključen, ni samo v njegovem interesu, ampak tudi v interesu Unije.

Nazadnje je Sodišče razsodilo, da je treba vprašanje, ali oseba izpolnjuje pogoj „prebivanja v državi članici gostiteljici preteklih deset let“, presojati na datum sprejetja prvotne odločbe o izgonu.

Vendar je Sodišče opozorilo, da se lahko, če se ukrep izгона sprejme, vendar se njegova izvršitev za nekaj časa odloži, izkaže, da je treba opraviti novo presojo, da bi se preverilo, ali zadevna oseba dejansko in resnično pomeni grožnjo za javno varnost.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106